

За вище вказаними показниками був проведений порівняльний аналіз ТзОВ “Бучачагрохлібпром”, що використовує традиційну обробку ґрунту, і ПАП «Агропродсервіс», який використовує нульову обробку ґрунту. Підприємства розташовані в Бучацькому і Тернопільському районі, Тернопільської області.

Аналіз звітності за 2019-2020 роки дозволяє зробити висновок про переваги нульовій технології виробництва сільськогосподарської продукції (ПАП «Агропродсервіс»). В ТзОВ “Бучачагрохлібпром”, яке виробляє продукцію за традиційними технологіями, рентабельність з кожним роком знижувалася з 20,94% у 2019 році до 12,05% в 2020 році. Рентабельність виробництва ПАП «Агропродсервіс», яке використовує нульову обробку ґрунту, підвищується з 18,51% у 2019 році до 40,77% в 2020 році. І така тенденція проглядається з усіх вищенаведених показників: чистий дохід, прибуток від реалізації, середня врожайність сільськогосподарських культур. Необхідно відзначити, що в 2019 році, під час засухи, в ПАП «Агропродсервіс» середня врожайність культур, в порівнянні з ТзОВ “Бучачагрохлібпром” виявилася вищою на 0,67 ц / га.

Список використаних джерел

1 Брошак І. С., Гевко Р. Б., Никеруй С. С. Моніторинг, шляхи покращення родючості та екологічної безпеки ґрунтів Тернопільської області. Монографія. Тернопіль: «Економічна думка», 2013 -160с.

2 Вітровий А. О. Моніторинг земель із застосуванням сучасних технологій ДЗЗ та ГІС // Вплив кліматичних змін на просторовий розвиток територій Землі: наслідки та шляхи вирішення: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції [Херсон, 11-12 червня 2020 року]. Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2020. – С. 54-57.

3 Гавриш Н. С. Використання, відтворення та охорона ґрунтів в Україні: теоретико-правові аспекти: монографія. Одеса: Юрид. л-ра, 2016. 398 с.

Софія Кречко

студентка,

Західноукраїнський національний університет

МЕЛІОРАЦІЯ ЗЕМЕЛЬ, ЯК МЕТОД ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

Функціонування меліоративної системи має забезпечити найкращі ґрунтові водні та повітряні умови для створення умов для ефективного та екологічно безпечного використання меліоративних земель. Критерій є основною ознакою та визначальним заходом земель меліоративного фонду. Щоб правильно сформулювати критерій потрібно максимально більше схарактеризувати природу явища. Меліоровані землі є багатofункціональними, тому критеріями оцінки стану можуть бути меліоративні, екологічні характеристики та їх поєднання. Тому, щоб систематизувати всі компоненти

становища меліоративних земель, раціонально їх групувати за деякими факторами, які можуть бути меліоровані, екологічно-меліоративні, екологічні та агроекологічні характеристики.

Для запобігання негативних піднесених процесів на меліоративних землях потрібно:

- розглянути побудову стосовно земельного користування екологічних та економічних критеріях і акліматизації до певних установ;
- оптимізувати взаємовідношення аграрних рослин у зрошенні сівозмін;
- провести інтегральне регіональне оцінювання даного екологічну ситуацію аграрного фонду;
- на основі проведених спостережень меліоративних ґрунтів опрацювати підсумки та розробити місцеві проєкт поліпшення урожайності земель;
- визначити ступінь техногенної діяльності та рівень його екологічної та економічної акліматизації до становища ґрунтів;
- здійснити розподіл землі за екологічними та економічними стандартами в наступних зонуваннях місцевості;
- сформувати та ввести спостережливу діяльність, організувати одну нормативно-методичну базу та структурувати інформаційну документацію, що враховують установи наявних різновидів та підрозділів моніторингу;
- визначити та зобразити області наявних загострених обставин та райони з можливим ризиком та їх ріст як предмета, яким потрібні негайно вжити заходів на основі результатів всебічної оцінки;
- сприяти екологічній конкуренції проєктів реконструкції та модернізації зрошувальних систем, новобудов;
- впровадити суворий режим земельного використання, сільськогосподарської культури, удосконалити технологію культурології та створити родючість ґрунтів.
- впровадити капітальну інвентаризацію об'єктів, зроблених рекультивацією, ретельний аналіз подій занепаду агроекологічного становища збезводнення гігроморфного ґрунтового покриву, а також недостатність;
- врахувати наявне технічне інспектування за розпорядком діяльності дренажних та водопостачальних робіт;
- захист із-за використання екологічно шкідливих технологій культурної інженерії, хімії та інших рекультивацій та рослинництва аграрних культур;
- встановити контроль за відхиленнями рН та забезпечити стійкість ґрунту до зміни рН;
- запобігати та виражати фактори, які спонукають до окислення ґрунтів (недостатній вміст мінеральних та активних добрив, нерідко кислотні дощі, що перевозяться до ексцесу сівозміни);

Дослідження і функції ефективних способів, цілеспрямованих на утримання або збереження екологічного стану та рекультивації земельних ресурсів, на основі підсумків тверджень екологічного становища та рекультивації ґрунтів, динаміка процесів ґрунтоутворення та обставин вирощування рослин. Відштовхуючись від того, які визначенні дані є фактором

неприйняттого становища, меліоративних заходів і конкретних умов їх впровадження.

Основним фактором технічної ситуації меліорованої бази є забезпеченням вчасного очищення від надлишкових поверхневих вод, зменшення ступеня ґрунтових вод до мінімальних занурень у врегульований спосіб. У документації державного спостереження осушувальних земель розглядається зсув меліоративних водойм та гідротехнічних будов чи інші пошкодження дренажної мережі. Технічний стан меліорованої бази підпорядковується до якості експлуатації водного режиму. Це також певною мірою впливає на температурний та поживний розпорядок земель.

Раціоналізація становища меліоративних земель зводиться до:

- відновлення дренажної мережі, яка знаходиться в жахливому технічному стані, але досі не розтратила особистих ресурсів. Дане можливо отримати переобладнанням і технічним відновленням внутрішньої аграрної мережі;

- формування домовленості у двостороннім налаштуванні водного та повітряного розпорядку ґрунтів. Дані міри убезпечить раціоналізацію шабель ґрунтових вод протягом вегетаційного етапу та в інакший етап без серйозних затрат часу, енергії та фінансів;

- ґрунти які мінеральну перенасичені потрібно більше застосовувати у пластиковому, гончарному та у других різновидах замкнуті дренажі (це не виробляє перепони для завдань аграрних систем, менше зусиль для збереження фінансів).

Для того, щоб раціоналізувати розмір гумусу у ґрунті необхідно виконати комплекс заходів:

- Забезпечити оптимальне обертання між нормальними водно-повітряними умовами та періодами посухи. Це сприятиме розкладанню органічних залишків, їх гуміфікації та закріпленню в ґрунті;
- Забезпечити регулярне внесення органічних добрив на землі, що використовуються для сільського господарства;
- зберігати та відтворювати родючість ґрунтів на меліорованих землях через своєчасне проведення комплексу агротехнічних заходів;
- розширити площі посівів люцерни й конюшини користуючись скорочення площі кормових культур, що у великій кількості споживають (мінералізують) гумус;
- частину меліоративного фонду потрібно залишити в первісному вигляді, зберегти оптимальне співвідношення площ боліт і заболочених лісів.
- забезпечити оптимальне чергування періодів із нормальним водно-повітряним режимом і посушливим.

Це сприятиме розкладанню органічних залишків, їх гуміфікації та фіксації в ґрунті; забезпечити регулярне застосування органічних добрив на територіях, що використовуються в сільському господарстві;

- збереження та відтворення родючості ґрунтів на меліорованих територіях шляхом своєчасного здійснення ансамблю агрономічних заходів;

- розширити площі посівів люцерни та конюшини користуючись зменшення площі кормових культур, які споживають (мінералізують) перегній у великих кількостях;

- частину меліоративного фонду слід залишити у первісному вигляді для підтримки раціонального співвідношення боліт та заболочених територій. Для оптимізації загального буду меліорованих ґрунтів потрібно:

– розробити та впровадити механізми державної підтримки й регулювання взаємовідносин у галузі меліорації та умов господарювання на меліорованих землях;

– стимулювати державою раціональне використання меліорованих земель;

– виконати спостереження, збір, опрацювання та аналіз інформації на тему еколого-меліоративний стан територій, технічний стан осушувальних систем;

– здійснити комплексний аналіз агроекологічної ситуації, оцінити та спрогнозувати зміни еколого-меліоративного буду осушуваних земель;

– призводить інформаційні бази даних на тему стан осушених ґрунтів, розробити входи щодо охорони їхньої родючості;

– надавати землевласникам, землекористувачам та суб'єктам господарської діяльності інформацію на тему реальний стан меліорованих територій.

Головними причинами, що призвели до загрожуючого стану довкілля, є: застаріла технологія виробництва та обладнання, висока енергомісткість та матеріаломісткість, що перевищують у два-три рази відповідні показники розвинутих країн; високий рівень концентрації промислових об'єктів; несприятлива структура промислового виробництва з високою концентрацією екологічно небезпечних виробництв; відсутність належних природоохоронних систем (очисних споруд, оборотних систем водозабезпечення тощо), низький рівень експлуатації наявних природоохоронних об'єктів; відсутність належного правового та економічного механізмів, які стимулювали б розвиток екологічно безпечних технологій та природоохоронних систем; відсутність належного контролю за охороною довкілля. Тому існує об'єктивна необхідність втручання держави в природно екологічну сферу з метою досягнення збалансованого стану, а також держава повинна закласти основи глобального еколого-економічного партнерства між суб'єктами підприємництва, між іноземними партнерами, на рівні планетарного співробітництва заради виживання і подальшого розвитку України, а також всієї цивілізації.

Для такого, щоб підтримати урожайність ґрунтів та реалізації її подальшого використання, збереження ефективності та дотримання стабільного підйому земельного сектору необхідно скористатися системами захисту ґрунту землеробства, винайденні для специфікації виділеного земельного сектору. Збереження ґрунтів агрономії мета якого обов'язково залишатися одним із базових робіт для встановлення аграрних взаємин в Україні.

Список використаних джерел

1. Грановська Л. М., Морозова О. С. Теоретико-методичні засади розвитку екологічного моніторингу сільськогосподарських земель у зоні зрошення / Л. М. Грановська, О. С. Морозова // Механізм регулювання економіки. – 2016. – № 2. – С. 25-29.

2. Гавриш Н. С. Використання, відтворення та охорона ґрунтів в Україні: теоретико-правові аспекти: монографія. Одеса: Юрид. л-ра, 2016. 398 с.

3. Вітровий А. О. Моніторинг земель із застосуванням сучасних технологій ДЗЗ та ГІС // Вплив кліматичних змін на просторовий розвиток територій Землі: наслідки та шляхи вирішення: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції [Херсон, 11-12 червня 2020 року]. Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2020. – С. 54-57.

Ярина Німаш

студентка,

Західноукраїнський національний університет

Марія Демяненко

студентка,

Західноукраїнський національний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

Будучи основою кредитно-фінансової системи, земля була і залишається надійним ресурсом для економічного зростання країни.

Основою землеустрою має стати реалізація державної політики, спрямованої на високі технології екологічно безпечне землекористування, що відповідає характеру регульованої та соціально орієнтованої ринкової економіки.

Землеустрій - сукупність соціально-економічних та екологічних заходів, спрямованих на регулювання земельних відносин та раціональну організацію територій адміністративних одиниць, утворень, що перебувають під впливом соціальних та виробничих відносин та розвитку продуктивних сил.

Оскільки управління є складовою суспільного виробництва, воно виконує важливу мету, яка полягає організувати раціональне використання та охорону землі як засобу виробництва та регулювання суспільних відносин пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням землею.

Процес землекористування завжди повинен підтримуватися, заохочуватися, розвиватися та оцінюватися державними органами та місцевого самоврядування. Гарантією розвитку є сільськогосподарський комплекс та його модернізація стійке зростання добробуту населення.

Пріоритет землеустрою базується на культурно-історичних звичаях, які регулюються в порядку де землекористувач не повинен бути його власником.

Управління землею повинно базуватися на добровільній, ініціативній та продуктивній діяльності, яка повинна бути спрямована на задоволення потреб суспільства в інтегрованому розвитку району, тобто на підтримку його можливостей самовідновлення.

Предметом землеустрою має бути оптимізація земельних відносин між фізичними та юридичними особами, органами державної влади та місцевого самоврядування щодо володіння, використання та розпорядження землею.